

er f. Ex. saadanne Forhold ved Alsborg, hvor man fra Stationen fjører ned til Gaanen, og der er flere Steder, hvor det finder Sted. Jeg tror ikke, at der i den Retning kan møde nogen praktisk Bænkfelighed, og det er naturligvis Noget, Opmærksomheden i høi Grad maa være henledet paa. Jeg ønsker at gjøre nogle saa vidt mulig faa Bemærkninger til det ærede Medlem for Randers Amts 2det Valgkreds (N. P. Jensen). Det ærede Medlem mente, at jeg igaar havde beskylt ham for at stille sig paa et lokalt Standpunkt. Sa, det var ikke ganske det, jeg sagde, thi jeg erkjender, at naar der er Tale om en lokal Bane, maa man tilbøds stille sig paa et lokalt Standpunkt; men jeg sagde, at det ærede Medlem i en ganske overordentlig Grad havde gjort det og næsten ganske alene gjort det. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at jeg kan ikke fritage det ærede Medlem for ogsaa idag at have gjort det, thi hans Hovedsætning er den, at man maatte være enig om, at det, der er Tale om, er, at skabe en Konkurrencebane (N. P. Jensen: Sa, det er ogsaa Indenrigsministerens Mening). Jeg veed ikke, at Indenrigsministeren har sagt det. (N. P. Jensen: Den tidligere Indenrigsminister). Det ærede Medlem siger altsaa til en Forhandling for nogle Aar siden men jeg siger, naar det er det ærede Medlems Hovedsætning, vil Enhver se, at det, hvorpaa han udelukkende sætter sit Die, er paa Byen Randers. Men det er netop det, jeg har sagt igaar, at jeg nødig gjør. Jeg stiller mig nødigt saa lokalt; thi der er naturligvis ogsaa andre Interesser end Endepunkterne. Det er hele det store Landdistrikt, og naar denne Bane overhovedet er kommet frem, er det, fordi Landdistriktet har villet have den og har villet have den paa den Maade, som er foreslaaet. Der er to Ting, man virkelig maa tage i Betragtning. Der er ganske vist Byernes Interesser at varetage, — jeg har sagt det før, og jeg skal gjentage det idag, — men dernæst er der ogsaa Landdistriktets Interesse. Jeg havde slet ikke talt om Oplandet, naar det ikke var faktisk, at Randers—Grenaa Banen er en Bane, der berører Aarhus et stort Opland; det er saa klart som Noget i Verden (N. P. Jensen: Nei). Det ærede Medlem kan sige Nei, jeg siger Jo. (N. P. Jensen: Se paa Kortet!). Jeg bryder mig ikke om Kortet. Jeg bryder mig om det, der er faktisk, det, jeg veed, og det, jeg bestemte kan sige finder Sted. Jeg sætter slet ikke Spørgsmaalet om Oplandet i første Række, thi jeg finder, at man maa tage Landdistriktet med i Betragtning som selvstændigt og give det Afgang til at komme derhen, hvor det ønsker at komme. Det er en Hovedsætning, og det kan ikke paa nogen Maade gaa an at lægge Hovedvægten alene paa Byerne. Vil man lægge Hovedvægten paa Aarhus By, kommer man til en kortere Linie, og naar man er kommen til en længere Linie, er det for at indpæ-

komme et vist bestemt Distrikt i Randers Amt, som har fundet sig forurettet ved Randers—Grenaa Banen og ved, at Randers Amt ikke har villet i mindste Maade støtte det til Anlægget af en anden Linie, og som derfor har gjort Tilbud om Tilskud til en Bane, der vilde varetage dets Interesse. Jeg skal endnu bemærke, at det Naturlige forekommer mig vilde have været, at man fra Grenaa havde trukket en Linie lige til Statsbanen. Det vilde have fyldestgjort alle forstandige Forbringere, og naar man nu ikke har gjort det, men er kommen til en saa nordlig Linie, som Enhver kan se paa Kortet, at Randers—Grenaa Banen er, — det er næsten en Linie imellem Byerne — saa vil den naturlige Konsekvens deraf være, at man kommer til en Linie imod Syd til Aarhus, og jeg tror ikke, at det paa nogen Maade kan siges, at den vil træde berettigede Interesser mere for nær end Randers—Grenaa Banen gjør i andre Henseender. Det ærede Medlem mente, at han igaar ikke havde udtalt sig om Agitation; jeg har imidlertid forstaaet ham saaledes, at han anseede over, at man offentlig baade mundtlig og skriftlig havde behandlet Sagen for meget, og i ethvert Fald sagde det ærede Medlem idag, at han godt kunde forstaa, at det maatte have fundet Sted, fordi det ikke var muligt at komme til det foreliggende Resultat uden gennem Agitation. Jeg tror nu ikke, det er Tilfældet. Men hvis vi skulle tale om Agitation, saa antager jeg, at det ærede Medlem derved sigter til saadanne Møder, som den lokale Bestyrelse holder med Eiendomsbesidderne rundt om i Kredsen, og jeg kan ikke indse, at det kan kaldes Agitation, at man paa en sund og forstandig Maade søger at oplyse Folk, der interessere sig for Sagen og ønske at faae Meddelelse om dens Enkeltheder; ja, jeg finder dette lige saa berettiget som nødvendigt. Jeg ønsker nu til Slutning, at gjøre en lille almindelig Bemærkning i Anledning af en Udtalelse fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Det ærede Medlem anseede stærkt over, at de kommunale Autoriteter kom herind med store Bevillinger til større lokale Anlæg, at de fik Lov til uden Folke-representationens Samtykke at optage store Aaan til disse, og han mente, at vi skulde bort fra, at Indenrigsministeriet kunde give dem saadanne Til-lædelser. Jeg skal dertil bemærke, at jeg dog finder det naturligt, at . . . (Ufbrydelse).

Formanden: Maa jeg bede de ærede Medlemmer om ikke at forstyrre Taleren.

Fingerslev: Man har jo tidligere ment, at Statsmagten havde vel meget Raaderum i alle Detailler, og hvis man virkelig vil en Decentralisation og vil, at de kommunale Myndigheder skulde have nogen Betydning, maa man ogsaa til-lægge dem nogen Myndighed og da navnlig paa